

# ČECH ZDE NEMÁ CO DĚLAT! - Z projevu R. Heydricha

- CZ24 News | 1. května 2022

ČESKO/NĚMECKO: Chtěl bych se ještě dotknout jedné věci, doufám, že to nebude pro vás nic nového, ale přece jen bych to chtěl načrtnout. Musí vám být jasné, že v německých dějinách byly Čechy a Morava srdcem říše, srdcem, jež bylo v příznivých dobách vždy pevností německví, že v dobách kolonizace byly stráží proti východu, že koneckonců – jak to dokumentuje i vývoj na kulturním poli – bývaly v dobrých dobách vždy pevností, a jak to řekl Bismarck, “citadelou Evropy”. To je odůvodněno i tím, že první říšská univerzita před Krakovem a před Vídní byla založena zde v Praze.

Když se na to nyní podíváte pozorněji, bude vám bezesporu naprosto jasné, jakou osudovou dynamiku má tento prostor pro Německo a německé dějiny. V létech německých dějin, jež chceme nyní trochu probrat, přicházely rány dýkou ohrožující říši většinou z tohoto prostoru. Tedy právě v tom okamžiku, kdy říše vítězí, v tomto okamžiku je možné, aby se tady zasazovala rána dýkou dějinám a vývoji říše; ať to je třeba – ať už líčím kteroukoli etapu německví – ať už to je třeba Marbod (Marobud) z Čech, který postupoval proti Arminovi z kmene Cherusků, ať to jsou slovanští věrozvěstové Cyril a Metoděj, kteří chtěli odtrhnout tento prostor pod pláštěm náboženských církevních myšlenek východních církví a církevní cestou jej přivést k byzantské myšlence, ať již to byly vnější počátky třicetileté války s pražskou defenestrací nebo ať je to v současné době pokus ohrožit říši ilegálním hnutím odporu a vpadnout tak říši do zad v jejím rozhodném osudovém boji proti bolševismu.

**Pánové! To vše jsou věci, které mají zcela jasný logický sled týchž myšlenek a událostí, to jsou stejné rány dýkou z tohoto prostoru.**

Avšak stejně tomu bylo i opačně, vždy když vedení říše poznalo, že tento prostor je rozhodující, že Čechy a Morava mají zároveň účast, osudový, rozhodující podíl na pozitivním plánování dějin. Známe jména, která zasáhla do kolonizace východu. Ať je to král Otakar, který nakonec při kolonizaci východu dospěl jako úderný oddíl proti východu až ke Královci a toto město založil, ať je to doba Karla IV. nebo boje Bedřicha Velikého, bitva u Hradce Králové nebo i dnes nekonečná, dějinná a osudově rozhodná vůdcovská síla Adolfa Hitlera, jenž teď ve dvou etapách definitivně získává tento prostor, když z něho, z nepřátelské základny, dělá pevnost pro naše nasazení a naše boje proti bolševickému nepříteli.

**A teď k současné situaci.**

Řekl jsem, že dnes rozhodně vývoj spěje k nové ráně dýkou. V posledních týdnech prožíváme vývoj, charakterizovaný sabotážemi, teroristickými skupinami, ničením úrody, zpomalováním práce, což zcela jasně organizuje velká odbojová organizace. Tento vývoj, i když nevede k aktivnímu povstání, přece jen zcela systematicky připravuje všechno, co má být připraveno pro okamžik, až přijde čas uvrhnout toto území ke škodě říše do nebezpečného neklidu. I kdyby to bylo jen to, že nepřítel vede a chce české obyvatelstvo vést ke vzpouře, chce, abychom utrpěli citelnou ztrátu, že jde o pracovní výkon ve zbrojním průmyslu a citelný neklid, což nakonec může být vzorem pro ostatní obsazená území. Stav v posledních týdnech byl takový, že se už dalo říci, že jednota říše byla jednoznačně ohrožena, tento prostor pod povrchem tak vřel, že se jediné dá říci, tady se musí včas zasáhnout. A chtěl bych říci zcela otevřeně, že vinu nenese jen protivník, vinu máme také my, Němci, neboť v tomto prostoru ne všichni Němci, kteří sem přišli, si uvědomili, že to je bojová oblast, bojový prostor,

kde každý jednotlivý Němec, bez ohledu na kompetenci, musí též jako bojovník pro německý z vítěz. Každý Němec, jenž zde vyniká, musí se cítit politickým vojákem vůdce, musí vidět zcela jasné základní linii v tomto prostoru, musí vědět, že základní linií je zajištění tohoto prostoru, boj proti veškeré české samostatnosti, a musí při zacházení s jednotlivci chápat, že Čech je Slovan a že také Čech si vykládá každou měkkost jako slabost. Že je to šílenství povolit v jednotlivých případech, protože ten druhý to neuzná, ihned toho využije a vyloží si to jako slabost; jakmile se mu povolí, přijde podruhé s větším požadavkem. Na víc je však v tomto prostoru třeba, aby si nikdo nemyslel, což Němec velmi často dělá, že je v německém prostoru, že je to právě taková provincie jako v říši a že je možné zde spravovat od stolu stejnými správními metodami, což naprosto nikdy nepůjde. Správní rozdělení tohoto prostoru, viděno z německé strany, je pouze jedním z prostředků a metod, jak tento prostor definitivně ovládnout a vést. Je to systém, který nemůžeme srovnávat se správním rozdělením a metodami správy, jež platí v říši, vůči německým lidem. K tomu však přistupuje ještě základní myšlenka: veškeré počínání německých lidí v tomto prostoru musí být v tomto okamžiku usměrňováno naprosto jednoznačně, totiž tak, že vzhledem k válce a z taktických důvodů nesmíme připustit, aby se Čech v jistých věcech rozzuřil a vybuchl, i když musíme být v tomto okamžiku z jistých taktických důvodů tvrdí, musíme přesto jednat tak, aby si Čech, nemá-li žádné jiné východisko, nemyslel, že teď právě musí vyvolat povstání. Základní linie však musí, ač nevyslovena, i při takovém jednání platit: tento prostor se jednou musí stát německým a Čech tady nemá už koneckonců co pohledávat. To jsou věci, které můj úkol zde rozděluje na dvě velké a jasné etapy a oblasti činnosti. Jedna je blízká – zaměřená na válku – druhou začíná dalekosáhlý konečný úkol. První, blízká, je diktována potřebami vedení války. Potřebuji v tomto prostoru klid, aby dělník, aby český dělník zde nasadil pro německé válečné úsilí plně svou pracovní sílu a abychom nezdržovali při zdejším obrovském válečném průmyslu přísun a další rozvoj zbrojního průmyslu. K tomu patří i to, že se přirozeně musí dát českým dělníkům tolik žrádla, mám-li to tak zřetelně říci, aby mohli splnit svou práci. Ale i to, abychom dávali pozor, aby Čech nevyužil podle svého zvyku tohoto nouzového stavu říše, aby si nevydobył pro sebe soukromé a vlastní české výhody. Tento blízký úkol předpokládá, že Čechovi nejprve ukážeme, kdo je pánem v domě, aby věděl přesně, že zde diktuje německý zájem a že zde koneckonců má rozhodné slovo říše, říše zastoupená vedením na tomto území, tedy též vámi, pánové. Říše nenechá se sebou žertovat a je prostě pánem v domě, to znamená, že ani jediný Němec nic Čechovi neodpouští, asi tím způsobem, jako je tomu v říši se židovstvem, aby neexistoval jediný Němec, jenž by řekl, ale ten Čech je přece slušný. To byl problém židovské otázky v říši, a můžete si představit, jak by takhle dopadlo řešení židovské otázky. Když všichni nebudeme zjevně držet pospolu a navenek nevtvoříme vůči češství jedinou frontu, bude Čech hledat stále zadní vrátka, jimiž vyklouzne chytrácky ven. O otázce, zda můžeme o jednotlivci říci, to je skutečně slušný chlap, se bude uvažovat teprve tehdy, až přistoupíme k tomu, abychom začali s dalekosáhlým konečným řešením úkolu, tedy při otázce poněmčování a podobných problémech. Přitom nesmíme zapomenout na jedno: že navenek, co se týká kultury, a to zejména důležité, si nesmíme zadat, aby si Čech nemohl dělat legraci z toho, jak se Němec chová. Němec si nemůže dovolit, aby se v lokálu ožral; tady musíme být zcela otevření: jestliže se někdo sežere, jestliže si popustí uzdu, proti tomu nikdo nic nemá, ale má to dělat mezi svými čtyřmi stěnami nebo v kasinu. Čech musí vidět, že Němec, ať ve službě, či v soukromí, se umí chovat, že je pánem od hlavy až k patě. A proto jsem nařídil, abychom dostali zde v Praze německou ústřední policejní stráž, která se bude starat především o to, aby se též Němci v tomto prostoru chovali řádně. Neboť Němec, který není vychován, jak se na vůdcovskou úlohu sluší, ten se sice cítí jako pán v domě, ale ve falešném směru, a vede si ke škodě říše hůře, než si sám dovede představit.

# I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

## CHCI PŘÍSPĚT

Dále očekávám, že vám bude při zacházení s Čechy jasné, že je třeba též jistých taktických předpokladů. Když např. vydám nařízení tisku, musí napsat bez reptání to, co potřebuji. Přesto budu samozřejmě udržovat s Čechy korektní společenský styk, přičemž musím vždy dávat pozor, abych nepřekročil hranice, abych si v každém okamžiku říkal: Dej pozor, jsou to ale Češi! Rozumíte? Stýkáme-li se z taktické nutnosti s Čechy, kteří nám slouží, i pak je nutno se vždy vracet k myšlence: Jsou to ale Češi.

Něco jiného je, a to je nejpodstatnější, že při vši tvrdosti se opravdu staráme o věci, které skutečně nejsou v pořádku. Neboť nemá žádný význam, když Čecha mlátím a se vši námahou a působením policie přivádím k tomu, aby pracoval, když on skutečně nedostává to, co potřebuje, aby měl fyzickou sílu vykonávat svou práci. V tomto směru se konala na návrh státního tajemníka Franka porada u vůdce, na níž byl přizván tajemník Backe, a my pravděpodobně přistoupíme, prosím, abyste si toto vše nechali pro sebe, než to bude uveřejněno, neboť se to musí náležitě propagačně upravit, pravděpodobně přistoupíme ke zvýšení přidělu tuku pro české dělníky, tak okolo 400 gramů, to je množství, o němž se už dá mluvit. Abych to šikovně využil k propagačním účelům, spojím to s myšlenkou: vy, čeští dělníci venku, buďte raději zticha, jinak by se mohla také stát, že bude přiděl tuku opět menší. To vše jsou věci, které se musí správně psychologicky uchopit. A nyní k otázce celé propagandistické linie. Viděno ve velkých obrysech, musí se stále více zdůrazňovat myšlenka o svatém Václavu v jejím dějinném vývoji, neboť jestliže Češi svatého Václava oslavují, nemusíme jej líčit jako svatého Čecha, nýbrž tak: svatý Václav byl mužem, jenž pochopil, že český národ může žít jen spolu s německým prostorem. To se musí správně psychologicky uplatnit a obrátit zbraň; když tedy Češi oslavují svatého Václava, vlastně dokazují, že měl pravdu. To je to, co se dá historicky využít.

Za druhé je třeba pro nejbližší dobu války jasně Čechům ukázat: ať nás miluješ nebo ne, ať pomýšlíš na samostatný stát později nebo ne, důležité je, že přinejmenším teď uznáváš, že by to bylo pro tebe v tomto okamžiku jen škodlivé, kdybys vyvolal povstání anebo kladl odpor. To je taktika a linie, kterou, myslím, musíme v tomto okamžiku sledovat. Ty lidi nezískáme, to nechceme, a ani by se nám to nepodařilo. Budeme jen prakticky všem vysvětlovat – propagandou a opatřením atd. – docela jasně, že pro Čecha je reálně nejpriznivější, když v tomto okamžiku hodně pracuje, i když si tajně myslí, půjde-li to s říší přece jen dolů, pak budu mít opět svou svobodu. To nám může být úplně jedno; hlavní věc je, že je klidný, neboť my potřebujeme klid a ticho pro konečné získání tohoto prostoru. Základní linie musí být jasná, avšak i taktika musí být jasná, každý Němec, který tuto základní linii nemá, a základní linie může být jen nacionálně socialistická, musí pryč. Kdo v taktickém jednání s Čechy opět ustupuje, toho zde nepotřebujeme, takoví Němci zde nemají co pohledávat.

Prosím vás zcela otevřeně, pokud se to týká vás či vašich spolupracovníků, řekněte mi zcela otevřeně: Tak, jak jsi to tu řekl, tak to nemohu dělat, prosím, nech mne odejít domů. Pánové, pustím bez reptání každého, aniž ztratí svou kvalifikaci, jenž je dost poctivý, aby to řekl. Ale velice tvrdě zasáhnu, jestliže během mé činnosti tyto myšlenky neuzná a nebude se jimi řídit. K tomu přistupuje i přísný dohled nad těmi říšskými Němci, kteří zde z důvodů osobní touhy po zisku při arizaci jen škodí vážnosti říše. To jsou ti, kteří udávají, že zde pracují v zájmu německví, mají však na zřeteli ve

skutečnosti pouze svůj měsíc a svůj mamon.

Když se budeme na věci dívat takto, platí jako nejbližší úkol toto: základní linie je jasná, taktika je jasná, tedy všechna opatření závisejí jen na užitku pro vedení války říši, závisejí na tom, aby byla zachována základní linie, na tom, že to při taktice nepřezženeme a základní linii neuškodíme. Závisejí koneckonců na tom, abychom měli zcela jasně před očima, že vše, co se zde musí stát, je právě jen řešení pro nejbližší budoucnost, čímž nesmí utrpět konečné řešení.

A nyní, pánové, několik myšlenek o konečném řešení, musí s sebou přinést toto:

1. Tento prostor musí být jednou definitivně osídlen Němci. Tento prostor je srdcem říše a nemůže trpět, to ukazuje německý vývoj v historii, aby z tohoto prostoru přicházely znovu a znovu rány dýkou proti říši. Nechci však snad říci o konečném poněmčení tohoto prostoru: pokusíme se tedy teď podle staré metody poněmčit českou verbež, nýbrž říkám docela střízlivě: začíná to věcmi, s nimi můžeme už dnes maskovaně začít. Abychom získali přehled o tom, kdo z lidí v tomto prostoru je schopen poněmčení, musím provést soupis v rasově národnostním smyslu. To tedy znamená, že musím získat nejrůznějšími metodami, nejrůznějšími oklikami příležitost, abych jednou ohodnotil veškeré obyvatelstvo z hlediska rasového a národnostního. Ať už pomocí rentgenu, prohlídkami ve škole, nebo tím, že rasově přezkoušíme mládež při zdánlivém uložení pracovní služby. Musím mít celkový obraz národa a pak mohu říci, tak a tak vypadá obyvatelstvo. Jsou to takovíto lidé: jedni jsou dobré rasy a dobře smýšlející, to je pak jednoduché, ty můžeme poněmčit. Potom máme ostatní, co stojí na opačném pólu: jsou to lidé špatné rasy a špatně smýšlející. Ty musíme dostat ven. Na východě je hodně místa. Uprostřed zůstává střední vrstva, kterou musím přesně vyzkoušet. V této vrstvě jsou dobře smýšlející lidé špatné rasy a špatně smýšlející lidé dobré rasy. U těch dobře smýšlejících špatné rasy se to asi musí udělat tak, že je nasadíme do práce někde v říši jinde a budeme se starat o to, aby už neměli děti, protože je nechceme v tomto prostoru dále rozvíjet. Ale nesmíme je odradit. To vše je řečeno jen teoreticky. Pak zůstávají špatně smýšlející lidé dobré rasy. Ti jsou nejnebezpečnější, poněvadž je to rasově dobrá vůdcovská vrstva.

Musíme uvážit, co s nimi uděláme. U jedné části špatně smýšlejících lidí dobré rasy nezbude nic jiného, než se pokusit usídlit je v říši, v čistě německém prostředí, poněmčit je a převychovat jejich smýšlení nebo, když to nepůjde, postavit je nakonec ke zdi; poněvadž vystěhovat je nemohu, neboť by tam na východě vytvořili vedoucí vrstvu, která by se postavila proti nám.

To jsou zcela jasné, zásadní myšlenky, které musí být vodítkem. Kdy se to stane, to je otázka, kterou musí rozhodnout vůdce. Ale plánovat a shromažďovat materiál, to jsou věci, s nimiž už můžeme začít. Musíme materiál přezkoušet, musíme využít možností, které tu jsou. Např. Pozemkový úřad, když ho nasadíme správně politicky opačným směrem, než to udělali kdysi Češi, může nám už dnes v jakési kostře dát nekonečně mnoho, takže věřím, že za krátkou dobu, kterou tu asi budu, mohu již položit v mnohém základ pro národnostní záležitosti. K tomu přistupuje ještě toto: musí nám být jasno, že tyto věci je možné uskutečnit v celém tomto plánovacím období, v této nejbližší době boje, jen jestliže budou také jednotně řízeny a plánovány. Je samozřejmě jasné, že např. různí krajští vedoucí, kteří nyní patří do čtyř žup, sami uvažují a plánují v rámci celkové linie, která prospívá též župě. Ale přece bych rád, abyste nejprve viděli jedno: primárním je ovládnutí a definitivní podmanění tohoto prostoru, na pozdější dělení – pánové a příslušníci strany – je času dost pak. Nejprve musí být tento prostor zvládnout, což nedokáží, nebude-li řízen z jednoho ústředí. Nemohu s Čechy zacházet podle čtyř různých dílčích metod. To je též smyslem kancléře strany, kterou zde zřídil styčný úřad kancléře strany pod vedením župního vedoucího dr. Juryho a pod praktickým pracovním vedením příslušníka strany Schulte-Schomburga. Určitě budu vycházet vstříc všem přáním a potřebám žup ve všech záležitostech. Pouze v jediném nenajdete u mne slyšení, a to tam, kde to bude narušovat to primární, totiž nutnost podmanění a koneckonců upevnění tohoto prostoru. Avšak předpokládám, že jste nacisté, a nacista konečně ví, že celkový zájem říše je primární a že teprve pak přicházejí zájmy

vlastní.

Sídlo říšského protektora, Černínský palác, Praha, 2. října 1941

© Václav Král: Chtěli nás vyhubit, Praha 1961, str. 125 až 137

a také

© Zdeněk Veselý: Dějiny českého státu v dokumentech, Victoria Publishing a.s., 1994, ISBN 80-85605-95-3, str. 367 až 373

Sledujte nás na Telegramu: [t.me/cz24news](https://t.me/cz24news)

Autor: Zdeněk Veselý

[ZDROJ](#)